

RIIGI TEATAJA

Nr. 101.

21. detsembril 1937.

Nr. 101.

- Art. 820. Perekonnanimede ja nimede lihtsustatud korras muutmise tähtaja pikendamise seadus.
821. Õppejõudude tasude seaduse muutmise seadus.
822. Veisekasvatuse Edendamise Fondi seadus.
823. Meremeeste tööaja seadus.
824. Mõnede töökaitse seaduste muutmise seadus.
825. Ravivahendite, kosmeetiliste ja dieteetiliste preparaatide ja desinsektisioonivahendite seadus.
826. Sõjaväe seadluste kogu XVIII raamatu muutmise seadlus.
827. Tapaloomade keskmiste hindade ja nende järgi 1937/1938 majandusaastal võetava riigimaksu määrus.
828. Kalapüügi korraldamise määrus.
829. Muukeelsete või eesti- ja muukeelsete pakendite ja etikettide tagavarade tarvitamise tähtaja pikendamise määrus.
830. Raadiomäärustiku täiendamise määrus.
831. Frankeeritud reklaamümbrikkude müügilelaskmise määrus.

820. Perekonnanimede ja nimede lihtsustatud korras muutmise tähtaja pikendamise seadus.

Antud Riigihoidja poolt dekreedina 15. detsembril 1937.

Perekonnanimede korraldamise seaduse (RT 91 — 1934 ja 30 — 1935) § 1 ettenähtud tähtaega pikendatakse kuni 1. jaanuarini 1939.

Tallinnas, 15. detsembril 1937.

K. Päts
Riigihoidja.

K. Eenpalu
Siseminister.

821. Õppejõudude tasude seaduse muutmise seadus.

Antud Riigihoidja poolt dekreedina 15. detsembril 1937.

I.

Õppejõudude tasude seaduse (RT 69 — 1935, 56 ja 98 — 1936) § 3 ja 4 muudetakse ja pannakse kehtima järgmises redaktsioonis:

§ 3. Õppejõud saavad tasu Riigiteenijate tasude seaduse (RT 31 — 1935 ja 82 — 1937) üldpalgaredelis ettenähtud astmete ja elukallidusrajoonide kohaselt käesoleva paragrahvi juurde kuuluvas tabelis ettenähtud normide järgi.

Õppejõudude

Õppeasutise nimetus	Juhataja			Juhataja abi			Osakonna juhataja		
	Aste	Kuupalk Kr.		Aste	Kuupalk Kr.		Aste	Kuupalk Kr.	
		I raj.	II raj.		I raj.	II raj.		I raj.	II raj.
1. Gümnaasium, pedagoogium, õpetajate seminar ja keskkool	XI	220	210	XIV	190	185	—	—	—
2. Kõrgema astme kutsekool ja kutsekeskkool	XI	220	210	XIV	190	185	XV	185	180
3. Kolmeaastase õppeajaga keskastme tehniline ning tööstuslik ja majanduslik õppeasutis; kolme- ja kaheaastase õppeajaga keskastme põllumajanduslik õppeasutis, kodumajandus-, kalandus- ja kaevanduskool	XIV	190	185	XV	185	180	—	—	—
4. Riigi hoolekandekool, Riigi kurtumadekool ja riiklik lastekodu	XV	185	180	XIX	130	125	—	—	—
5. Alacaliste parandusasutis	XV	185	180	XVII	155	150	—	—	—
6. Kaheaastase õppeajaga keskastme tehniline ning tööstuslik ja majanduslik õppeasutis; üheaastase õppeajaga keskastme põllumajanduslik õppeasutis ja kodumajanduskool; kodundusõpilaste kool; õppetöökoda	XV	185	180	—	—	—	—	—	—
7. Üheaastase õppeajaga keskastme tehniline ning tööstuslik ja majanduslik õppeasutis; põllumajanduslik rahvakool	XVII	155	150	—	—	—	—	—	—
8. Defektsete laste kool	XVII	155	150	—	—	—	—	—	—
9. Täienduskool	XIX	130	125	—	—	—	—	—	—
10. Algkool, kus on 6—11 klassikompl.: 1) linna või alevi administratiivpiirides	XIX	130	125	XX	120	115	—	—	—
2) väljaspool linna või alevi administratiiv-piire	XIX	—	125	XX	—	115	—	—	—

Märkus: I. Käesolevas tabelis on lit. a all märgitud kõrgema haridusega õppejõud.

II. Pedagoogiumi või õpetajate seminari alg- ja täienduskooli juhataja.

III. Algkoolides, kus 1—5 klassikomplekti, makstakse tasu juhatajale XX aastajärgi. Nende koolide õpetajaile makstakse palka p. 10 toodud normide järgi.

Lisa § 3 juurde.

asude tabel.

Vanem õpetaja			Õpetaja			Vanem instruktor			Instruktor			Õpetaja ameti kandidaat ja noorem õpetaja			Õppinud tööline (tegelikkude tööde juhataja)		
Aste	Kuu-palk Kr.		Aste	Kuu-palk Kr.		Aste	Kuu-palk Kr.		Aste	Kuu-palk Kr.		Aste	Kuu-palk Kr.		Aste	Kuu-palk Kr.	
	I raj.	II raj.		I raj.	II raj.		I raj.	II raj.		I raj.	II raj.		I raj.	II raj.		I raj.	II raj.
XVI XIX	170 130	165 125	a) XVII b) XX	155 120	150 115	XIX	130	125	XX	120	115	a) XIX b) XXI	130 110	125 105	XXIII	90	88
XVI	170	165	XVII	155	150	XIX	130	125	XX	120	115	XIX	130	125	XXIII	90	88
XVI XIX	170 130	165 125	a) XVII b) XX	155 120	150 115	XX	120	115	XXI	110	105	a) XIX b) XXI	130 110	125 105	XXIII	90	88
XX	120	115	XXI	110	105	XXI	110	105	XXII	100	98	XXIII	90	88	XXIII	90	88
XVIII	140	135	XIX	130	125	—	—	—	—	—	—	XX	120	115	—	—	—
XVII XIX	155 130	150 125	a) XVIII b) XX	140 120	135 115	XX	120	115	XXI	110	105	a) XX b) XXI	120 110	115 105	XXIII	90	88
XVIII XIX XX	140 130 120	135 125 115	a) XIX b) XX XXI	130 120 110	125 115 105	XX	120	115	XXI	110	105	a) XX b) XXI XXIII	120 110 90	115 105 88	XXIII	90	88
XX	120	115	XXI	110	105	XXI	110	105	XXII	100	98	XXIII	90	88	XXIII	90	88
XXI	110	105	XXII	100	98	—	—	—	—	—	—	XXVI	75	74	—	—	—
XXII	—	98	—	—	93	—	—	—	—	—	—	XXVI	—	74	—	—	—

õpetajate palgad ja lit. b all kõrgema hariduseta õppejõudude palgad.

makstakse palka p. 7 järgi.

õpetajate, ja algkoolides, kus 12 või rohkem klassikomplekti, — XVII astme järgi.

§ 4. Käesoleva seaduse mõttes loetakse:

- 1) kõrgema astme kutsekoolideks Riigi Kunsttööstuskool, Tallinna Tehnikum ja teised tehnikumid, Tallinna Merekool ja vähemalt keskkooli, kutsekeskkooli või gümnaasiumi haridusel põhjenevad kutsekoolid;
- 2) kutsekeskkoolideks vähemalt nelja-aastase õppeajaga kuueklassilise algkooli haridusel põhjenevad kutsekoolid, põllundus- ja kodunduskeskkoolid ja Kuressaare merekool.

II.

Käesolev seadus hakkab kehtima 1. oktoobrist 1937.

Tallinnas, 15. detsembril 1937.

K. Päts
Riigihoidja.

A. Jaakson
Haridusminister.

822. Veisekasvatuse Edendamise Fondi seadus.

Antud Riigihoidja poolt dekreedina 11. detsembril 1937.

I.

§ 1. Veisekasvatuse, eriti tõuaretuse ja karjakontrolli edendamise otstarbeks asutatakse Pikalaenu Panga juurde Veisekasvatuse Edendamise Fond.

§ 2. Fond moodustub:

- 1) riigi eelarvega selleks määratavaist summadest;
- 2) maksudest, mis võetakse fondi heaks Piimasaaduste Väljaveo Kontrolljaamale esitatud võlt ja teistelt piimasaadusilt, välja arvatud kondenspiim ja piimapulber, samuti Piimasaaduste Väljaveo Kontrolljaama järelevalve all eksporditud koorelt ja rõõskpiimalt Vabariigi Valitsuse poolt määratud normide järgi kuni 2 senti igalt või kilogrammilt, kusjuures maksu võtmiseks teised piimasaadused ja rõõskpiim arvutatakse ümber või kilogrammidele rasvasisalduse järgi;
- 3) väljaveomaksudest, mis võetakse Elusloomade, veise- ja lambaliha väljaveo korraldamise seaduse põhjal väljaveetavalt elusveistelt ja veiselihalt;
- 4) maksudest, mis võetakse fondi heaks siseturul müüdavalt veise- ja vasikalihalt Vabariigi Valitsuse poolt määratud normides, mis ei või ületada 2 senti liha kilogrammilt.

Käesoleva paragrahvi p. 2 all tähendatud maksu võtmine toimub Piima ja piimasaaduste väljaveo kontrolli seaduses ettenähtud erimaksu võtmise korras, koos tähendatud erimaksuga; p. 4 all ettenähtud maksu võtmine toimub Tapaloomade pealt võetava riigimaksu seaduses ettenähtud korras, koos tapaloomadelt võetava riigimaksuga.

§ 3. Veisekasvatuse Edendamise Fondi summasid käsutab Põllutöoministeerium, kelle ülesandeks on fondile kuuluvate summade laekumise eest hoolitsemine, veisekasvatust edendavate asutiste poolt esitatud nõudmiste alusel fondi eelarvekava koostamine, Pikalaenu Pangale korralduste tegemine fondile kuuluvate summade vastuvõtmiseks, hoidmiseks ja eelarve

kohaselt väljamaksmiseks veisekasvatust edendavaile asutistele, kellede kaudu toimub summade tarvitamine.

Fondi valitsemise ja operatsioonide teostamisega ühenduses olevate kulude katteks arvatakse Pikalaenu Pangale tasu Vabariigi Valitsuse poolt määratud suurus, kuid mitte enam kui 0,5% fondi sissetulekust.

§ 4. Fondi eelarvete ja aruannete läbivaatamiseks moodustatakse komisjon, kes koosneb ühest Põllutöoministeeriumi, ühest Majandusministeeriumi, ühest Riigikontrolli ja ühest Põllutöökoja esindajast. Komisjoni esimeheks ja kokkukutsujaks on Põllutöoministeeriumi esindaja.

§ 5. Fondi summade kasutamine toimub eelarve kohaselt. Eelarve ja aastaaruande kinnitab Riigihoidja Põllutööministri ettepanekul.

§ 6. Põllutööministril on õigus anda määrusi käesoleva seaduse rakendamiseks.

II.

Elusloomade, veise- ja lambaliha väljaveo korraldamise seaduse (RT 31 — 1935) § 4 ja 5 muudetakse ja pannakse kehtima järgmises redaktsioonis:

§ 4. Eelmise paragrahvi alusel hobustelt, lammastelt ja lambalihalt võetud väljaveomaksu-summasid võib Põllutöoministeerium kulutada hobuste ja lammaste tõuaretuse edendamiseks, kuna veistelt ja veiselihalt võetavad summad arvatakse Veisekasvatuse Edendamise Fondi tuludesse.

§ 5. Väljaveetavatelt hobustelt, lammastelt ja lambalihalt võetavate väljaveomaksu-summade kulude ja tulude eelarved ning aruanded kinnitab Põllutööminister.

III.

Käesolev seadus jõustub 1. jaanuaril 1938.

Tallinnas, 11. detsembril 1937.

K. Päts
Riigihoidja.

A. Tupits
Põllutööminister.

823. Meremeeste tööaja seadus.

Antud Riigihoidja poolt dekreedina 11. detsembril 1937.

I.

1. peatükk.

Üldeeskirjad.

§ 1. Käesoleva seaduse eeskirjad hõlmavad juhtkonda ja meeskonda kuuluvat laevaperet, välja arvatud:

- 1) laevajuht;
- 2) esimene mehaanik laevas;
- 3) arst ja raadiotelegrafistid;
- 4) isikud, kelle amet seisab peaaesjalikult või ainuüksi reisijate toitmisel ja teenimises ning sellega seotud riistade pesemises ja ruumide koristamises.

§ 2. Käesoleva seaduse eeskirjad ei ole kohaldatavad isikutele, kes on teenistuses:

- 1) sõjalaevadel või säärastel riigilaevadel, mis on määratud ainult administratiivsete ülesannete täitmiseks;
- 2) aurulaevadel mahuga alla 100 brutoregistertonna ja purjelaevadel mahuga alla 300 brutoregistertonna;
- 3) kalapüügi-, jäälohkuja-, vedur- või päästelaevadel, kui neid tarvatakse sellistena;
- 4) lõbusõidujahtidel;
- 5) praamidel või lotjadel;
- 6) laevadel, kus teenivad ainult laevaperemehe perekonnaliikmed.

§ 3. Tööajaks käesoleva seaduse kohaldamisel loetakse aeg, mis meremees kulutab tööks laeva huvides või oma ülemuse ülesandel laevas või mujal.

§ 4. Meremehed, kes palgatud toidumoona järelevaatamiseks, toidu valmistamiseks ja ettekandmiseks ning üldse teenimiseks, samuti ka nimeetatud töödega seotud riistade pesemiseks ja ruumide koristamiseks, loetakse käesoleva seaduse mõttes köögimeeskonda kuuluvateks.

2. peatükk.

Meremeeste harilik tööaeg laevadel, mida kasutatakse pikemaks reisiks.

§ 5. Laeva sõidu ajal, mis nõuab tavalises olukorras vähemalt kaks teist tundi katkestamatut sõitu, tuleb teki- ja masinajuhtkonna ja -meeskonna laevateenistus jaotada vahtidesse üldharilikul kombel.

Sõitu loetakse katkestamatuks, kui laev ei peatu sadamasilla juures üldse või peatub, kuid peatumine ei ületa iga kord kahte tundi.

Peatumisega sadamasilla juures loetakse võrdseks peatumine ankrus ranna läheduses lossimise või laadimise otstarbel, kui sadamas puudub sadamasild või laeva sildumine ei ole võimalik.

§ 6. Kui laevateenistus on jaotatud vahtidesse, siis teki- ja masinajuhtkonna ja -meeskonna liikmete tööaeg ei tohi ületada kahtkümmend nelja tundi kahe teineteisele järgneva ööpäeva kestel, kuid järgmiste määruste kohaselt:

- 1) kui laevas on seaduse eeskirjadega ette nähtud vähemalt kolm tüüri-meest, siis iga tüürimise tööaeg ei tohi ületada kaheksateistkümmend tundi kahe teineteisele järgneva ööpäeva kestel;
- 2) kui laevas on vähemalt kolm mehaanikut või kolm assistenti, kolm määrijat või kolm trimmerit, siis nendest igaühe tööaeg ei tohi ületada kuutteistkümmend tundi kahe teineteisele järgneva ööpäeva kestel;
- 3) kaugesõidulaeval, kus masinajõud on vähemalt kakssada viiskümmend indikaator-hobusejõudu, samuti ka ligisõidulaeval, kus masinajõud on vähemalt kuussada indikaator-hobusejõudu, ei tohi kütjate tööaeg ületada kuutteistkümmend tundi kahe teineteisele järgneva ööpäeva jooksul, kui reis nõuab tavalises olukorras rohkem kui kakskümmend neli tundi katkestamatut sõitu.

§ 7. Kui laeval, kus teenistus on jaotatud vahtidesse, mõned teki- ja masinameeskonna liikmed ei võta osa üldisest vahiteenistusest (nn „pävamehed“), siis säärase meremeeste tööaja kestus sõidu ajal ei tohi ületada üheksat tundi äripäeval. Nende tööaeg sõidul tuleb mahutada ajavahemikku kella seitsmest kuni kella kahekümneni.

§ 8. Laeva köögimeeskonna tööaeg ei tohi ületada kahtteistkümme tundi ööpäeva jooksul ning see tuleb mahutada ajavahemikku kella kuuest kuni kella kahekümne üheni, kui laev on sõidul. Laeva sadamas peatumise ajal tuleb tähendatud tööaeg mahutada ajavahemikku kella kuuest kuni kella kahekümneni, kui ei ole tarvis tööaega teisiti mahutada sellepärast, et kokkuleppel teiste meremeestega või sadamas valitseva kombe tõttu tööaeg on korraldatud teisiti, kui see on ette nähtud § 10.

§ 9. Laeva peatumisel sadamas võib laevajuht, kui laev väljub sadamast 24 tunni kestel peale saabumist, korraldada laevateenistust eeskirjade kohaselt, mida kohaldatakse laeva sõidusolekul.

§ 10. Kui laeva sadamas peatumise kestus on arvatavasti pikem, kui see on ette nähtud paragrahvis 9, või kui lühemal sadamas peatumisel laevateenistus ei ole korraldatud paragrahvis 9 ettenähtud viisil, siis kehtivad teki- ja masinajuhtkonna ja -meeskonna kohta järgmised tööajad:

- 1) meremehi ei tohi rakendada töösse kahe teineteisele järgneva ööpäeva jooksul kauemaks kui kuueteistkümneks tunniks, tingimusel, et tööaeg ühel päeval ei oleks pikem kui kaheksa ja pool tundi;
- 2) tööaeg troopikas ei tohi ületada seitset tundi ööpäeva jooksul;
- 3) tööaeg tuleb mahutada ajavahemikku kella kuuest kuni kella kaheksateistkümneni, kui vastavas sadamas ei ole teisiti kombeks.

§ 11. Kui laev saabub sadamasse või väljub sadamast äripäeval, võib meremeest rakendada töösse ka kauemaks ajaks kui eelmises (10.) paragrahvis tähendatud, kuid tingimusel, et kogu harilik tööaeg, merevaht kaasa arvatud, ei ületaks sama ööpäeva jooksul:

- 1) kümme tundi tüürimehel, kelle tööaeg § 6 p. 1 alusel on piiratud kaheksateistkümne tunniga kahe teineteisele järgneva ööpäeva kestel;
- 2) üheksat tundi meremehel, kelle tööaeg § 6 p. 2 või 3 alusel on piiratud kuueteistkümne tunniga kahe teineteisele järgneva ööpäeva kestel;
- 3) kahtteistkümme tundi igal muul meremehel.

§ 12. Laeva sadamas peatumisel tuleb meremehed vabastada laeva-tööst alates kella kaheistkümnest lõunal üks kord kuus päeviti, mil ärid ja ametikohad on avatud. Kui laeva katkestamatu sadamas peatumine ei peaks ületama neljakümme kaheksat tundi, siis ei võida nõuda nime-tatud vaba aega, kui laeva ärasõit viivitaks selle tõttu.

3. peatükk.

Meremeeste harilik tööaeg laevadel, mida kasutatakse lühe-maks reisiks.

§ 13. Kui laeval, mille katkestamata sõit ei ületa kahtteistkümme tundi, teenistus on jaotatud vahtidesse üldharilikul kombel, siis seal teeni-vatele meremeestele tuleb kohaldada eelmises peatükis toodud eeskirju.

§ 14. Kui laeval, mille katkestamata sõit ei ületa kahtteistkümme tundi, teenistus on vahtidesse jaotamata, siis kehtivad tööaja kohta sõidu ajal kui ka sadamas järgmised eeskirjad:

- 1) meremeest ei tohi rakendada töösse kauemaks kui kahekümne neljaks tunniks kahe teineteisele järgneva ööpäeva jooksul;
- 2) teki- ja masinajuhtkonna ja -meeskonna liikmete tööaeg ei tohi nädalas ületada kuutkümme kolme tundi;
- 3) sadamas peatumisel tuleb kohaldada ka § 12 eeskirju.

4. peatükk.

Tööaeg pühapäevadel ja riiklikkudel pühadel.

§ 15. Laeva sõidu ajal on teki- ja masinajuhtkonna ja -meeskonna liikmetel lubatud pühapäevadel ja riiklikkudel pühadel ainult need tööd, mis on möödapääsematult tarvilikud laeva käivitamiseks, manööverdamiseks või navigeerimiseks, purjede kuivatamiseks, teki pesemiseks ja muudeks säärasteks toimetusteks, mis ei kannata edasilükkamist, samuti ka kergemad puhastustööd.

§ 16. Kui laev saabub sadamasse või väljub sadamast pühapäeval või pühal, võib teki- või masinajuhtkonnalt ja -meeskonnalt nõuda ainult nende tööde tegemist, mis on möödapääsematult tarvilikud laeva käivitamiseks, manööverdamiseks või navigeerimiseks, samuti laeva saabumise või väljumise tõttu tekkivate koristustööde tegemist ning reisijate asjade, posti ja vähemal arvul ka kaupade lossimist, kui viimast ei ole võimalik edasi lükata, ilma et see osutuks ohtlikuks kaupadele.

§ 17. Laeva sadamas peatumise ajal on teki- ja masinajuhtkonna ja -meeskonna liikmetel lubatud pühapäevadel ja pühadel ainult kergemate puhastustööde tegemine kuni ühe tunnini ajavahemikul kella kuuest kuni üheksani.

§ 18. Väljaspool Eesti sadamaid viibides peetakse laeval järgmisi pühi: uusaasta (1. jaanuar); iseseisvuspäev (24. veebruar); suur reede; ülestõusmispühad, 2 päeva; kevadepüha (1. mai); nelipühad, 1 päev; võidu-püha (23. juuni) ja jõulupühad, 2 päeva.

5. peatükk.

Edasilükkamatud ja julgeoleku-tööd.

§ 19. Selle seaduse § 6—18 eeskirjad ei takista meremehe rakendamist laevatöödeks lisaks eespool-nimetatud tööajale, kui tööd on möödapääsmatud:

- 1) laeva, laadungit või laeval olevate isikute elu ähvardavate ohtude või hävitamise vältimiseks või laeva navigeerimiseks või manööverdamiseks sõidu ajal, kui nende tööde täitmine osutub tingimata tarvilikuks väljaspool meremehe harilikku tööaega;
- 2) ohusolevate laevade päästmiseks ja abistamiseks Laevade päästmise ning neile abiandmise ja uppunud ning randunud varade seaduse (RT 48 — 1930) põhjal;
- 3) pääste- ja tuletõrjeharjutustest osavõtmiseks;
- 4) sõidu ajal kogunud tuha vinnamiseks;
- 5) purjede kuivatamiseks ja teki niisutamiseks;
- 6) tööde tegemiseks, mis on tingitud meeskonna arvu vähenemisest sõidu kestusel;
- 7) tarviliku vahiteenistuse pidamiseks sadamas;
- 8) laevast äraoleva või haigestunud laevajuhi kohustetäitmiseks tüüri-mehe poolt, kui laevajuhi äraolek või haigus ei kesta üle kolme päeva.

Käesolevas paragrahvis loetletud tööde eest meremehed ei saa eritasu, välja arvatud Meremeeste seaduse (RT 28 — 1928) § 23 ettenähtud juhtum.

Punktis 7 tähendatud vahiteenistuse korral väljaspool tööaega tuleb meremehele anda vastavalt vaba aega eelneval, samal või järgneval pühade hulka mittekuuluvale ööpäeval või maksta ületunnitasu.

Vahiteenistus tekil laeva sadamas viibimise ajal hõlmab peale laeva ja selle ohutu seismise järele valvamise ka kõiki sääraseid töid ja toimetusi, mis võimaliku õnnetuse vältimiseks ja laevakorra säilitamiseks osutuvad vajalikuks, nagu laternate, paatide ja treppide korrasoleku eest hoolitsemine, trosside järeleandmine või sissehiivamine, laevale tulijate või laevast lahkujate silmaspidamine, peilimine, paaditeenistus või teised sarnased toimetused.

Vahiteenistus masina alal aga hõlmab peale katelde, masinate ja abimehhanismide järele valvamise ka kõiki selliseid töid ja toimetusi, mis on vajalikud laeva kütte-, valgustus-, sanitaar- ja laeva oma proviandi külmutus-seadiste käigus hoidmiseks.

6. peatükk.

Ületunnitöö ja ületunnitöö-tasu.

§ 20. Meremees on kohustatud § 21 määratud piirides tegema eritasu eest tööd muil juhtumel, kui ette nähtud § 6—19.

Säärast tööd nimetatakse ületunnitööks ja tasu selle eest ületunnitöö-tasuks.

§ 21. Eelmise (20.) paragrahvi põhjal tehtavate ületunnitööde kohta kehtivad järgmised kitsendused:

- 1) meremeestel on lubatud teha ületunnitöid ülimalt kaheksateist tundi nädalas;
- 2) laevadel, kus laevateenistus on jaotatud vahtidesse üldharilikul kombel, võivad teki- ja masinajuhtkond ja -meeskond teha ületunnitöid:
 - a) laeva sõidu ajal ja sadamasse saabumise või sadamast väljumise päeval ülimalt kuus tundi kahe teineteisele järgneva ööpäeva jooksul;
 - b) sadamas peatumise ajal äripäeviti ülimalt kuus tundi ööpäeva jooksul, kusjuures tööaeg kahe teineteisele järgneva ööpäeva jooksul ei tohi olla pikem kui kakskümmend kaheksa tundi, ning pühapäevadel ja riiklikkudel pühadel ainult nii kaua, et kogu tööaeg sel päeval ei ületaks kaheksat ja poolt tundi ning troopikas seitset ja poolt tundi;
- 3) laevadel, kus laevateenistus ei ole jaotatud vahtidesse üldharilikul kombel, võivad teki- ja masinajuhtkond ja -meeskond teha ületunnitööd ainult sel määral, et nende tööaeg kahe teineteisele järgneva ööpäeva jooksul ei ületa kolmekümmend tundi;
- 4) kõõgimeeskonda kuuluvad meremehed võivad teha ületunnitöid ainult kuus tundi kahe teineteisele järgneva ööpäeva jooksul.

Sadamavõimude korralduste täitmiseks tarvilikud ületunnitööd ei allu käesolevas paragrahvis ettenähtud kitsendustele.

Eriti tungivatel juhtudel, nagu ilmastikuolud ja sadamas valitsevad kombel, võib laevajuht käesolevas paragrahvis ettenähtud ületundide määra suurendada. Nendel juhtudel peab laevajuht kandma laeva päevaraamatusse põhjenduse, miks ületundide määra suurendamine oli tarvilik.

§ 22. Ületunnitasu on võrdne vähemalt $\frac{1}{150}$ laevatoidul oleva meremehe rahalisest kuupalgast.

Laevajuht on kohustatud valvama selle järele, et iga ületunnitöö kantaks hiljemalt järgmisel päeval asjaosaliste meremeeste arvele. Meremehel on õigus neid sissekandeid kontrollida ja neist väljavõtteid saada. Tekib

ületundide suhtes mõtete lahkuminek, peab laevajuht kohe selle kohta laeva-päevaraamatusse märkme tegema, et oleks võimalik tüliküsimust lahendada Meremeeste seaduse § 43 korras.

7. peatükk.

Lõppeeskirjad.

§ 23. Laevajuht on kohustatud hoolitsema selle eest, et oleks laeval kättesaadav üks eksemplar käesolevat seadust.

§ 24. Vabariigi Valitsuse määrusega võidakse teha erandeid käesolevas seaduses ettenähtud eeskirjadest tööaja kohta sise- ja rannasõidu-laevadel.

Sotsiaalministril on õigus anda määrusi käesoleva seaduse elluviimiseks ja kohaldamiseks.

§ 25. Käesoleva seaduse ja selle põhjal antavate määruste täitmise järelevalve, protokollide koostamine, süüdlaste vastutuselevõtmine ja süüdistamine kohtus seaduse või määruste eeskirjade rikkumiste puhul kuuluvad munsterdajatele ja tööinspeksioonile.

II.

Kriminaalseadustiku (RT 56 — 1929 art. 396) täiendatakse § 358² järgmises redaktsioonis:

§ 358². Laevajuhti või tema asemikku, kes süüdlane selles, et ta ei täitnud meremeeste tööaja kohta käivaid seaduse või sundmääruse eeskirju, karistatakse:

arestiga mitte üle kolme kuu või rahatrahviga mitte üle kolmesaja krooni.

Sama karistuse alla langeb laevaomanik, kui ta on süüdlane meremeeste tööaja kohta käivate seaduse või sundmääruse eeskirjade rikkumises või kui see rikkumine on toimunud tema teadmisel ja tahtmisel.

III.

Käesolev seadus hakkab kehtima 1. jaanuarist 1938.

Tallinnas, 11. detsembril 1937.

K. Päts
Riigihoidja.

O. Kask
Sotsiaalminister.

824. Mõnede töökaitse seaduste muutmise seadus.

Antud Riigihoidja poolt dekreedina 15. detsembril 1937.

Tööstusliku töö seaduse neljanda jaotuse kolmandas peatükis (§ 257—371), neljandas peatükis (§ 372—491) ja seitsmendas peatükis (§ 541—597), Seaduses laste, alaealiste ja naiste töö kohta tööstusettevõtetes (RT 68 — 1924) ja Tööstusettevõtete nädala puhkepäevade seaduses (RT 4 — 1926) tuleb lugeda „ettevõtte“ asemel „kätis“.

Käesolev seadus jõustub avaldamisega.

Tallinnas, 15. detsembril 1937.

K. Päts
Riigihoidja.

O. Kask
Sotsiaalminister.

825. Ravivahendite, kosmeetiliste ja dieteetiliste preparaaside ja desinsektisioonivahendite seadus.

Antud Riigihoidja poolt dekreedina 15. detsembril 1937.

I.

§ 1. Käesoleva seaduse alla kuuluvad:

- 1) doseeritud ja liitravimid ehk galeenilised preparaadid;
- 2) leiutaja või valmistaja poolt antud erilise nime (fantaasianime) all segamata ja doseerimata kujul müügile minevad keemilised ained, mis on tarvitavad ravimitena;
- 3) organoterapeutilised preparaadid;
- 4) ravimseebid;
- 5) raviainetega immutatud ja steriliseeritud puuvill ja mähismaterjal;
- 6) inimese ja looma parasiitide hävitamise (desinsektisiooni) vahendid;
- 7) ravimkompressid (näiteks raadiumkompressid);
- 8) materjalid hammaste plommimiseks ja kunsthammaste valmistamiseks;
- 9) kosmeetilised preparaadid;
- 10) dieteetilised preparaadid;
- 11) mineraalveed.

Kõiki selle paragrahvi p. 1—11 loetletud aineid, preparaate ja vahendeid nimetatakse järgnevais paragrahvides lühidalt preparaatideks.

§ 2. Eelmises (1.) paragrahvis loetletud preparaate võib sisse vedada, valmistada ja müügile lasta lubade põhjal, mis Sotsiaalministeeriumi Farmaatsia Inspektor annab humaanmeditsiinilisel alal kokkuleppel Tervishoiu- ja Hoolekandevalitsusega ja veterinaarmeditsiinilisel alal kokkuleppel Põlluministeeriumi Loomatervishoiu Osakonnaga.

Load on alalised või ühekordsed. Antud load on tagasivõetavad.

§ 3. Alalised load antakse peale preparaaside igakülgset uurimist Riiklikus Eripreparaatide Kontrollasutises Farmaatsia Inspektuuri vastavate korralduste järgi.

Preparaatide uurimiskulude katteks võetakse valmistajalt või selle esindajalt maksu Sotsiaalministri poolt määratud suuruses ja korras. Maks kantakse riigituludesse.

§ 4. Farmaatsia Inspektuuril on õigus nõuda valmistajalt või selle esindajalt täpseid andmeid preparaaside kvalitatiivse ja kvantitatiivse koostise kohta.

Preparaatide kvalitatiivse ja kvantitatiivse koostise kohta on nii Tervishoiu- ja Hoolekandevalitsusel kui ka Farmaatsia Inspektuuril õigus anda andmeid avaldamiseks arsti- ja rohuteaduslikes ajakirjades ja käsiraamatuis.

§ 5. Käesoleva seaduse § 1 p. 1, 3, 4 ja 11 nimetatud preparaadid nende sisseveol välismaalt lastakse tolliasutistest läbi ainult Sotsiaalministri ja Majandusministri poolt ühisel kehtimapanud nimekirja või üksikjuhtudel tunnistuse järgi.

§ 6. Käesoleva seaduse § 1 p. 1, 2, 3, 4, 5, 9 ja 11 nimetatud preparaatide valmistamine väljaspool vabamüügi-apteeke on lubatud ainult valmistusasutistele, kus on juhatajateks kõrgema eriharidusega ja vastava ettevalmistusega isikud.

Eriettevalmistuse lähemad tingimused, vastavuse ja otsustamise alused ning korra määrab Sotsiaalminister.

§ 7. Käesoleva seaduse § 1 p. 1—5 ja p. 9 nimetatud preparaatide valmistusametite asutamiseks annab loa Sotsiaalminister, välja arvatud Töösuseaduse alla kuuluvad valmistusametid, millede avamine teostub Tööstus- seaduses ettenähtud korras kokkuleppel Farmaatsia Inspektuuriga.

§ 8. Eelmises (7.) paragrahvis nimetatud valmistusametite tegevuse avamiseks annab Sotsiaalminister asutajale loa ainult siis, kui valmistus- ametis on tema korraldusel üle vaadatud ja sellekohaste määruste nõuetele vastavaks tunnustatud. Antav luba kuulub uuendamisele omaniku vahetamisel.

§ 9. Käesoleva seaduse alla ei kuulu Riiklik Seerumi-instituut.

§ 10. Sotsiaalministril on õigus anda määrusi käesoleva seaduse ellu- viimiseks, eriti aga käesoleva seaduse § 1 nimetatud preparaatide 1) sisseveo, 2) valmistusametite ruumide, sisemise korra ja tegevuse, personaali, sisse- seade ja varustuse, 3) saaduste valmistamise, pakkimise, hoiu, müügi ja rek- laami, 4) valmistusametite ja müügikohtade raamatupidamise ja aruandmise ülevaatuse ja järelevalve kohta.

II.

1. Kuni käesoleva seaduse jõustumiseni asutatud valmistusametid ning sisseveetavad, valmistatavad ja müüdatavad preparaadid, mis ei vasta käesoleva seaduse või selle alusel antud määruste eeskirjadele, tuleb muuta nendele eeskirjadele vastavateks Sotsiaalministri poolt antavaks tähtjaks.

2. Kuni 1. aprillini 1938 täidab seaduses ettenähtud Riikliku Eriprepa- raatide Kontrollasutise ülesandeid Tartu Ülikooli Arstirohtude Proovimise Instituut.

III.

Käesolev seadus jõustub avaldamisega. Samast ajast kaotavad kehti- vuse Arstiseaduse (VSK XIII köide, 1905. a. väljaanne, 1912., 1913. ja 1914. a. järg) § 379, 386 ja 398—407.

Tallinnas, 15. detsembril 1937.

K. Päts
Riigihoidja.

O. Kask
Sotsiaalminister.

826. Sõjaväe seadluste kogu XVIII raamatu muutmise seadlus.

Antud Riigihoidja poolt 15. detsembril 1937.

Alus: Riigikaitse rahuaegse korraldamise ja juhtimise seaduse (RT 18 — 1934) § 4.

Sõjaväe seadluste kogu XVIII raamatu § 144¹—144³ (RT 8 — 1935 art. 77) loetakse kehtivuse kaotanuks arvates 1. detsembrist 1937, kusjuures neis paragrahvides sisalduvaid eeskirju kohaldatakse ka pärast 1. detsembrit 1937 nende tööde suhtes, mis Teedeministeeriumi Avalikkude Tööde Osa- konna poolt 1. detsembriks 1937 olid teostamata, või teostatud, kuid Teede- ministeeriumi Ehitusasjanduse Inspektuuri poolt Sõjaministeeriumile üle andmata.

Tallinnas, 15. detsembril 1937.

K. Päts
Riigihoidja.

P. Lill
kindral-major
Sõjaminister.

827. Tapaloomade keskmiste hindade ja nende järgi 1937/1938 majandusaastal võetava riigimaksu määrus.

Antud Vabariigi Valitsuse poolt 15. detsembril 1937.

Alus: Tapaloomade pealt võetava riigimaksu seaduse § 2 (RT 101 — 1934).

§ 1. Tapaloomade keskmised väärtused riigimaksu võtmiseks määratakse kindlaks järgmistena:

1) Sisemaal toodetud loomad ja liha:		
Veised, eluskaaluga üle 650 kg	Kr.	180.—
Pullid, „ „ 330 „	„	120.—
Lehmad, „ „ 330 „	„	100.—
Veised, „ „ alla 330 „	„	60.—
Vasikad (lihakaaluga kuni 60 kg)	„	20.—
Lambad, kitsed	„	20.—
Sead, lihakaaluga kuni 30 kg	„	17.50
„ „ 30—65 „	„	35.—
„ „ 65—100 „	„	55.—
„ „ 100—130 „	„	75.—
„ „ 130—160 „	„	95.—
„ „ 160—200 „	„	115.—
„ „ üle 200 „	„	145.—
Hobused	„	50.—
Seasink	„	10.—
Lambasink	„	3.—

2) Välismaalt sissetoodud loomasaadused:

Sulatamata loomarasva kg	Kr.	1.—
Sulatatud „ „	„	1.50
Vorsti ja suitsuliha kg	„	2.50
Toore seapeki kg	„	1.50

§ 2. Tapaloomadelt võetav riigimaks määratakse kindlaks:

1) Sisemaal toodetud loomade ja liha pealt:

Veistelt, eluskaaluga üle 650 kg	Kr.	3.60
Pullidelt, „ „ 330 „	„	2.40
Lehmadelt, „ „ 330 „	„	2.—
Veistelt, „ „ alla 330 „	„	1.20
Vasikatelt (lihakaaluga kuni 60 kg)	„	—20
Lammastelt, kitsedelt	„	—20
Sigadelt, lihakaaluga kuni 30 kg	„	—35
„ „ 30—65 „	„	—70
„ „ 65—100 „	„	1.10
„ „ 100—130 „	„	1.50
„ „ 130—160 „	„	1.90
„ „ 160—200 „	„	2.30
„ „ üle 200 „	„	2.90
Hobustelt	„	1.—
Hobuse veerandilt (liha)	„	—25
Veiseliha veerandilt üle 80 kg	„	—90
„ „ „ 40 „	„	—55
„ „ „ alla 40 „	„	—30

Seasingilt	Kr. —.20
Lambasingilt	„ —.03
2) Välismaalt sissetoodud loomasaaduste pealt:	
Sulatamata loomarasvalt kg	Kr. —.02
Sulatatud „ „	„ —.03
Vorstilt ja suitsulihalt kg	„ —.05
Toorelt seapekilt	„ —.03

§ 3. Käesolev määrus hakkab kehtima 1. jaanuaril 1938. Samast ajast kaotab kehtivuse Tapaloomade keskmiste hindade ja nende järgi 1937/1938 majandusaastal võetava riigimaksu määrus (RT 26 — 1937).

Tallinnas, 15. detsembril 1937.

Riigihoidja K. Päts.

Põllutööminister A. Tupits.

Riigisekretär K. Terras.

828. Kalapüügi korraldamise määrus.

Antud Põllutööministri poolt 13. detsembril 1937.

Alus: Kalapüügi seaduse (RT 43 — 1923 ja 33 — 1930) § 1 ja 5.

I. Noodaga kalapüük Ihasalu ja Kaberneeme lahes.

§ 1. Ihasalu ja Kaberneeme lahtedes olevatel talinooda loomusekohtadel püügist osavõtta soovijad on kohustatud endid registreerima iga aasta 5. jaanuariks Neeme piirivalve kordonis.

§ 2. Loomusekohad on järgmised: 1) Esimene, 2) Teine, 3) Kolmas, 4) Neljas, 5) Kahepuudus, 6) Kiviloomus, 7) Ajaturi, 8) Kummur, 9) Nurgaloomus, 10) Toomariloomus, 11) Toom-Hansu loomus, 12) Lääneloomus, 13) Ugu-Ülemine, 14) Ugu-Alumine, 15) Kahepuudukse vahe, 16) Lahe-sebaauk, 17) Sebaauk, 18) Ninanurk, 19) Matiauk, 20) Krubal, 21) Ajaturi, 22) Kive, 23) Ojanukk, 24) Kraavisuu, 25) Suurpõõsas, 26) Väikepõõsas ja 27) Sihiloom.

Neist järjekorra nr. 1—12 all tähendatud loomusekohad asuvad Ihasalu lahes ja 13—27 all tähendatud — Kaberneeme lahes.

§ 3. Loomuse uiduaukude vahe peab olema eespool tähendatud loomusekohtadel 12 meetrit.

§ 4. Paragrahvis 2 nimetatud loomusekohtadel võivad registreeritud talinootade meeskonnad püüda loosimisel saadud järjekorras, kusjuures järjekorra saanud noodameeskond peale ühepäevast püüki annab loomusekoha kasutada järgmisele meeskonnale.

§ 5. Nooda loomusekohtade väljalooximisele, mis toimub iga aasta 7. jaanuaril Neeme piirivalve kordoni ülema järelevalvel ja korraldusel, peavad saatma kõik registreeritud ja püügist osavõtta soovijad noodameeskonnad oma esindajad.

Ei saada noodameeskond oma esindajat eelmises lõikes tähendatud loosimisele või käib noot vähemalt 3 päeva väljaspool § 2 ettenähtud loomusekohti püügil, kaotab see meeskond selleks aastaks õiguse püüda nendel loomusekohtadel.

II. Kalapüük Pihkva järvel.

§ 6. Peipsi-Pihkva veekogu osas, mis asub Mehikoorma piirivalve kordonist itta tõmmatud joonest lõunapool, lubatakse kalapüügiks kasutada mõrdu ja võrke, missuguste silmade küljemõõt on vähemalt 20 millimeetrit, kusjuures üle ühe meetri kõrguste mõrdade sihtide vahe peab olema vähemalt 200 meetrit, alla ühe meetri kõrguste mõrdade sihtide vahe vähemalt 100 meetrit ja luhtadel mõrdade sihtide vahe vähemalt 20 meetrit. Mörrasihtide vahele lubatakse asetada võrke roobasjoones mörrasihtidega, kuid neid ei tohi asetada mörrasihile lähemale kui 20 meetrit. Vahemaa arvatakse küljemõrdade või karjaia välimistest vaiadest.

§ 7. Nootadega ja muttidega kalapüük on lubatud kohtadel, mis-sugused vabad teistest püügiriistadest. Nooda loomusekoht peab olema vähemalt 10 meetrit eemal seisupüügiriistadest.

Põllutööminister A. Tupits.

Põllumajanduse Osakonna direktori as. J. Ümarik.

829. Muukeelsete või eesti- ja muukeelsete pakendite ja etikettide tagavarade tarvitamise tähtaja pikendamise määrus.

Antud Siseministrilt 14. detsembril 1937.

Alus: Keeleseaduse § 24 ja 26 (RT 93 — 1934).

Keelemääruse § 15 teises lõikes (RT 101 — 1936) muukeelsete või eesti- ja muukeelsete pakendite ja etikettide tagavarade tarvitamiseks ettenähtud tähtaeg (1. jaanuar 1938) pikendatakse 1. märtsini 1938.

Siseminister K. Eenpalu,

Üldosakonna abidirektor Osk. Angelus.

830. Raadiomäärustiku täiendamise määrus.

Antud Teedeministri poolt 14. detsembril 1937.

Alus: Posti, telegraafi, telefoni ja raadio seaduse § 12 p. 1 ja § 77 (RT 24 — 1930 ja 96 — 1937).

I.

Raadiomäärustiku (RT 94 — 1935) § 100 täiendatakse neljanda lõikega ja pannakse kogu paragrahv kehtima järgmises redaktsioonis:

§ 100. Antennid tuleb üles seada nii, et nende välisosad ei rikuks ehitiste või tänavate üldmuljet. Antennid peavad asuma võimalikult väljaspool tänava piirjooni (hoovides), mis on nõutav eriti mitmejuhtmeliste antennide kohta.

Mitmejuhtmelistest antennidest on lubatud ehitada ainult paralleeljuhtmetega antenn, kusjuures antenni äärmiste juhtmete maksimaalne vahe võib olla 2 m.

Raadiolevi uute vastuvõtuseadmete juures lubatakse üles seada ainult ühejuhtmelisi antenn, kui need kinnituspunktide vahel vabalt ripuvad.

Vertikaalantennide ridvad (latid) peavad olema sirged ja asetsema püstloodis.

II.

Käesolev määrus hakkab kehtima 1. jaanuarist 1938.

Tallinnas, 14. detsembril 1937.

Teedeminister N. Viitak.

Peasekretär J. Tiitso.

831. Frankeeritud reklaamümbrikkude müügilelaskmise määrus.

Antud Teedeministri poolt 20. detsembril 1937.

Alus: Posti, telegraafi, telefoni ja raadio seaduse § 12 p. 8 (RT 24 — 1930).

§ 1. 23. detsembril 1937 lastakse müügile ja käibele frankeeritud reklaamümbrikud „Paro“ nimetuse all.

Ümbrikud on valmistatud Eesti Noorte Punase Risti väljaandena Eesti Punase Risti poolt ja varustatud 10-sendilise postmargi kujutisega Postivalitsuse poolt.

§ 2. Ümbrik „Paro“ moodustub kahekorra kokkumurtud paberilehest, mille ääred perforeeritud ja väljaspool perforatsiooni kaetud kleepainega — ümbriku sulgemiseks. Ümbriku sisse on kleebitud üks või rohkem kokkumurtud paberilehte nii, et lehe servad ei ületa perforatsiooni ja et ümbriku kaal, arvatud kaasa siselehed, ei ületa 20 grammi. Ümbriku maksimaalsuurus on 11,5 × 18 sm.

Ümbriku esikülj on äärestatud ornamentlise raamjoonega, mille alumise osa keskel on tiivuline rõngas ja selle sees sõna „PARO“. Postmargi kujutis, mis asetseb ümbriku esikülje parempoolses ülemises nurgas, koosneb sinise põhjaga nelinurgast, kõrgusega 21 mm ja laiusel 16 mm, mille keskel riigivapi keskosa kujutis — kolm leopardi ja nende all üherealine tekst „EESTI 10 s.“. Margikujutisest allapoole on 5-realine joonestik aadressaadi nime ja aadressi täendamiseks. Esikülje vasakpoole alumises osas on saatja nime ja aadressi täendamiseks kaks rida tekstiga „Saatja:“ ja „Aadress:“. Esikülje vasakpoole ülemine osa, ümbriku tagakülj ja seesmised küljed on määratud reklaami jaoks, siselehed aga sõnumite ja reklaami jaoks. Esikülje vasakpoole alumisel äärel, raamjoone ja perforatsiooni vahel, on reklaamide seerianumber.

§ 3. Ümbrikud „Paro“ lastakse postiasutistes müügile posti erartiklitenä hinnaga 5 senti tükk. Müügile lastavate ümbrikkude postimaksu, 10 senti igalt ümbrikult, maksab Eesti Punane Rist riigituludeks ette.

§ 4. Käesolev määrus hakkab kehtima avaldamisega.

Teedeminister N. Viitak.

Postivalitsuse direktor G. Jallajas.